

ஈ. ழுத்துக்
கத்துதூஸ்க்க

இலக்கியங்கள்

போர்த்துக்கீசர் காலத்தில்
ஈழத்தில் எழுந்த
கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கிய நூல்கள்

3411
107
எழுதியவர்: 3518

மேதகு வ. தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை

வெளியீடு:

இலக்கிய அமை

திருமறைக் கலாமன்றம்

சென்னை மாநகராட்சி
மாநகராட்சி கட்டிட
புள்ளியுள்ளது.

265.P

894.811

41

தேசிய இலக்கிய நூல்கள்
மாநகர அரசு சென்னை
"மாநகர" அமைப்பு.

முன்னுரை

நமது மண்ணை அந்நியர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் தமிழ் வளர்ந்தது; தமிழ் இலக்கியங்கள் வளர்ந்தன; அவை சமய அடிப்படையிலும் மலர்ந்தன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதுதான் "ஈழத்துக் கத்தோலிக்க இலக்கியங்கள்" எனும் இச்சிறு கட்டுரைத் தொகுப்பு.

ஓய்வுபெற்ற முதறிஞர் யாழ் ஆயர் பேரருட்திரு வ. தீயோசுப் பின்னை ஆண்டகையவர்கள் கீழ்க்கு மறைமாவட்ட ஆயராக இருந்த வேளை 1972 ஆம் ஆண்டில் தொண்டன் தீங்களிதழில் எழுதி வந்த "போர்த்துகீசர் காலத்தில் ஈழத்தில் எழுந்த கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கிய நூல்கள்" என்ற கட்டுரைகளை இது தன்னுள் அடக்கியுள்ளது.

கத்தோலிக்க இலக்கிய நூல்களுக்கு உரியஇடம் அளிக்கப்படா திருந்துவந்த நிலைமை மாறி அவற்றையும் ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்ற பரந்துபட்ட ஆரோக்கிய நிலை இன்று நமது மண்ணில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. அதனால் கத்தோலிக்க இலக்கிய நூல்களை மீண்டும் வெளிக்கொணரவேண்டிய தேவை இன்று அவசியமாகின்றது.

இத் தேவையைத் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் முப்பத்துநான்கு பிரிவுகளுள் ஒன்றான இலக்கிய அவை பெரும்பணியாகக் கொண்டு செயலாற்றுவதில் மகிழ்ச்சி காணுகின்றது.

எஸ்தாக்கியார் நாடகத்தை வெளியிட்ட நாம் இப்போது 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பற்றிய கட்டுரைகளை வெளியிடுகின்றோம்.

இப்பணிக்கு மக்களிடையே நல்லாதரவு கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நன்றி.

அ. ஜே. அண்டர்சன்
பொறுப்பாளர்
இலக்கிய அவை

திருமறைக் கலாமன்றம்
10-4-94

265.P

1875
1876
1877

போர்த்துக்கீசர் காலத்தில்

ஈழத்தில் எழுந்த

கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கிய நூல்கள்

கத்தோலிக்க கிறிஸ்து மதத்தை இலங்கையில் முதன் முதல் பரப்பினவர்கள் போர்த்துக்கீசர்தான் என்பதையாவரும் அறிவர். திருமறையைப் போதிக்க வந்த போர்த்துக்கீச கத்தோலிக்க குருக்கள் இலங்கையில் அவ்வேளை பொதுமக்களால் பேசப்பட்டுவந்த தமிழ், சிங்களம் என்னும் இரு மொழிகளையும் கற்று, நாட்டு மக்கள் இலகுவாய் விளங்கக்கூடிய முறையில் மறைக் கொள்கைகளைப் போதித்தார்கள். மனந்திரும்பிக் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவினவர்களுள் சிலர் தாய் மொழியில் புலமை உள்ளவர்களாய் இருந்தமையால், இவர்களின் துணைகொண்டு செபங்கள், கீர்த்தனைகள், ஞான உபதேச நூல்கள் ஆகியவற்றை அவர்கள் இயற்றி, புதுக் கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தினர். பொதுமக்கள் பெரும்பாலும் கல்வியறிவு குறைந்தவர்களாய் இருந்தமையால், இவை யாவற்றையும் அவர்கள் மனப்பாடம் செய்யவேண்டியிருந்தது.

இவ்வாறு கொழும்பில் புனித பிரான்சிஸ்கு அசிசியார் சபைக் குருக்களின் தலைவராயிருந்த யோன் தே விலா தே கொண்டே சுவாமியார் தமிழ்ப் புலமை பெற்றிருந்த ஒரு புதுக் கிறிஸ்தவரின் உதவியோடு ஞான உபதேச நூல் ஒன்றைக் கீர்த்தனை வடிவில் இயற்றி, பள்ளிகளில் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பித்தார். அதோடு கடவுள் பேரிலும் தேவ மாதா பேரிலும் இயற்றப்பெற்ற சில கீர்த்தனைகளும் சேர்க்கப்பட்டன. இப்பாடல்கள் யாவும் மன்னாருக்கும் அனுப்பப்பட்டு, அங்கு இந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறியிருந்த கத்தோலிக்க மக்களால் மிகவும் ஆவ

லுடன் ஏற்றுப் பாடப்பட்டுவந்தன. மன்னாரில் அவ்வேளை திருப்பணியாற்றி வந்த என்றிக் என்றிக்கெஸ் என்னும் இயேசு சபைக் குருவானவர் இப்பாடல்களில் காணப்பட்ட சில பிழைகளை ஒரு தமிழ்க் குருவானவரின் உதவியோடு திருத்தினார். (என்றிக் என்றிக்கெஸ் 1561 மார்ச்சு 19 இல் எழுதிய கடிதம் காண்க. See Article in *Tamil Culture Vol II p. 231 - 2*) இப்பாடல்களை அவர் அச்சேற்றவும் விரும்பினார். ஆனால் அக்காலத்தில் தமிழ் அச்சகம் இன்னும் இந்தியாவில் நிறுவப்படவில்லை.

என்றிக் என்றிக்கெஸ் சுவாமியார் மன்னாரில் 1561-ல் இருந்து 1564 வரை திருத்தொண்டாற்றியபின் இயேசு சபைபினால் புன்னைக் காயலில் 1566 இல் புதிதாக நிறுவப்பெற்ற சர்வகலாசாலைக்குத் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். அவரது பெரு முயற்சியால் தமிழ் நூல்களைப் பரப்புவதற்கென கொச்சினில் 1577 இல் முதல் தமிழ் அச்சகம் நிறுவப்பட்டது. இவ் அச்சகம் அச்சேற்றிய முதல் நூலின் பெயர் 'தம்பிரான் வணக்கம்' ஆகும். இது என்றிக்கெஸ் சுவாமியார் மன்னாரில் ஞானத் தொண்டாற்றிய போது திருத்திப் பயன்படுத்திய அதே வேத விளக்கக் கீர்த்தனை நூலாக இருக்கலாம் என்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. (எம். ஆர். அடைக்கலசாமி: தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப. 273 காண்; See: *Tamil Culture Vol II p. 230*) இதைத் தவிர 16 ஆம் நூற்றாண்டில் வேறு தமிழ் கத்தோலிக்க நூல்கள் தோன்றியதுபற்றி தகவல்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

1612 இல் கொச்சின் மறை ஆயர் தமது இலங்கையின் ஞானவிசாரணையின்போது நீர்கொழும்புக்கு அருகாமையிலுள்ள கைமல் என்ற ஊருக்குச் சென்றபோது அவ் லூர்க் கிறிஸ்தவர்கள் "உலக படைப்பும் கிறிஸ்துநாதரின் மனித அவதாரமும்" என்ற தமிழ் நாடகம் நடத்ததாக அறிகிறோம். (See: *Tamil Culture Vol II p 235*). ஆனால் இந்நாடகத்தின் கையெழுத்துப் பிரதி இதுவரை எவருக்கும் கிடைக்கவில்லை.

1623 இல் இந்நது இயேசு சபைக் குருக்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் திருத்தொண்டாற்றி வந்தனர். அந்நாட்களில் தெல்லிப்பளையே அவர்களது பிரதான நிலையமாக விளங்கிற்று அங்கு அப்போஸ்தலர்களான புனித இராயப்பர் சின்னப்பர் பெயரால் ஓர் அழகான ஆலயம் கல்லால் கட்டப்பட்டிருந்தது. இவ் ஆலயம் 1633 இல் மந்திரிக்கப்பட்ட போது பல நாடகங்கள் நடித்துக் காட்டப்பட்டதாக அறிகிறோம் ஆனால் இவற்றில் எதுவும் இதுவரை எவருக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் ஒரு நாடக மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் திருவிழாக் காலங்களில் வேதாகம சரித்திர நாடகங்கள் கத்தோலிக்க மக்களினதும் பிற மதத்தினரதும் படிப்பினைக்காக இயேசு சபைக் குருமாரின் ஆதரவோடு நடித்துக் காட்டப்பட்டன என்றும் அறிகிறோம். (*The Jesuits in Ceylon, by Fr. S. G. Perera S. J. p. 107*) ஆனால் இவைகளின் பிரதிகளும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

17 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இயற்றப்பெற்ற இரு நூல்கள் அழிந்தொழிந்து போகாமல் காப்பாற்றப்பட்டு அச்சேற்றப்பட்டுள்ளன. அவை சந்தியோகுமாயோர் அம்மாணை, ஞானப்பள்ளு என்பனவாகும். இவை இரண்டையும் பற்றி சற்று விரிவாக ஆராய்தல் நன்றாகும்.

(1) சந்தியோகுமாயோர் அம்மாணை

போர்த்துக்கீசர் காலத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள முதல் கத்தோலிக்க தமிழ் இலக்கிய நூல் சந்தியோகுமாயோர் அம்மாணை என்று கூறின் அது பிழையாகாது. இது 1647 இல் பேதுரு என்ற புலவர் ஒருவரால் தெல்லிப்பளையில் இயற்றப்பெற்றது என்பதை புலவர் அவர்களின் மாணாக்கன் ஒருவன் அந்நூலுக்கு எழுதி அளித்துள்ள பொதுப்பாயிரத்திலிருந்து அறிகின்றோம்.

16 வல்லிக்கிராமமதில் வளர்ந்த திரு நகராம்
தெல்லிக்கிராமமெனுஞ் சீர்சிறந்த பேரூரில்

.....
ஆரியர் கோத்திரத்தோன் அன்புநெறி நீதியுள்ளோன்
சீரிய பேதுரென்போன் சிந்தைமிகக் கொண்டாடி

.....
எப்பொருட்கும் கர்த்தாவை எங்கும் நிறைவோனை
தப்பில்லா நீதியுறை தாய்மரியாய் பெற்றெடுத்து
ஆண்டாயிரமு மறுநூறு மாறேழும்
மீண்டுமோரஞ்சும் விளங்கவே சென்றவந்தாள்
கார்த்திகை மார்கழியாங் காணுமிரு மாதமதில்
சீர்த்தியுள்ள செந்தமிழாற் கிளர்த்தினாரின் கதையை ”

இயேசு சபைக் குருமார் பச்சிலைப்பள்ளி மாவட்டத்
திலுள்ள கிளாலி என்னும் சிற்றூரிலும் திருமறைத் தொண்
டாற்றி, அங்கு அப்போஸ்தலரான புனித பெரிய யாகப்பர்
பெயரால் ஓர் ஆலயம் அமைத்தனர். அவ்வாலயத்திற்கு
பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் திருவிழாக் கொண்டாடத் திரள்
திரளாகச் சென்றனர். அவர்களது ஞான நலன்கருதி
பேதுரு புலவர் புனித பெரிய யாகப்பரின் வாழ்க்கை
வரலாற்றையும் அவர் செய்த புதுமைகளையும் அம்மாண
வடிவில் எழுதி அளித்தார். இதை நூலின் ஆரம்பத்தில்
அவரே அழகாகக் கூறுகின்றார்.

17 வாய்பரி மேலேறி மகிமைச் சுவடணிந்து
நாம் பணிய நீதி நடந்து சந்தியோகுவுக்கு
எச்சரிக்கையாக விளங்கிய யாழ்ப்பாணமதில்
பச்சிலைப்பள்ளியென்னும் பற்றிற் கிளாலியிலே
கொம்பாஞ்சுதேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
நம்பிச் சமைத்துவைத்த நல்லாலயத்திருந்து
ஆருந்தமைத்தேடி அஞ்சலிக்க வாறவர்க்குத்
தேறுமனந்தவஞ் செய்தேயிருப்பது மெய்
செய்தவத்தினாற்கோடி மனங்களிங்கே வாறார்கள்.
ஐயமறவிங்குவந்தோ ராசையுற்றுக் கேட்பதற்கு

அம்புலியெங்கும் அரியகதிர்போல் விளங்கும்
கொம்பாஞ்சுயதேசேசுக் கூட்டத்திலுள்ளவர்கள்
கூடலெனும் மதுரைக் கொற்றநகர் தன்னில் வந்து
பாடுமகவல் பழுதில்லாப்பாவாக்கி
இங்கனுப்பும் புஸ்தகமும் ஏற்றவர் சொற்படிக்கும்
சங்கத்தைச் சேர்ந்திருக்கும் சற்குருக்கள் சொற்படிக்கும்

.....
துங்கக் கவிதைசெய்யத் துணிந்தேனே யம்மாணை''

சந்தியோகுமையோர் அம்மாணை காப்பிய இலக்கணங்கள் பொருந்திய ஒரு பெருங் காவியமாக விளங்குகின்றது. அது காப்பு, பாயிரம், கதையின் வரலாறு, அவையடக்கம், முடிவுரை முதலிய அம்சங்களுடன் இரு பாகங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. முதலாம் பாகம் 37 பிரிவுகளையும், இரண்டாம் பாகம் 13 பிரிவுகளையும் அடக்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவும், தலைப்பாக ஒரு விருத்தத்தையும் அம்மாணையையும் கொண்டுள்ளது. முதலாம் பாகத்தில் புனித யாகப்பரின் வாழ்க்கை வரலாறு, மரணம், அவரது திருமேனி இஸ்பாஞ்ஞா நாட்டுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு காம்போஸ்ரெல்லா என்ற இடத்தில் அடக்கம் செய்யப்பெற்று, மக்களால் வணங்கப்பட்டு வருதல் ஆதியன வர்ணிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் பாகத்தில் இஸ்பாஞ்ஞா நாடு துலுக்கருக்கு எதிராக நடத்திய சுதந்திரப் போரில் புனித யாகப்பர் அற்புதமாய்த்துணை புரிந்தமையும், வேறு சில புதுமைகளும் பாடப்படுகின்றன. இந்நூல் இனிய ஓசையும் உயர்ந்த நடையுமுடைய ஓர் இலக்கியமாக அமைந்திருத்தல் அதைப்படிக்கும்போது இலகுவில் புலப்படுகின்றது.

இவ் அரிய இலக்கிய நூல் 1894ம் ஆண்டுவரை ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருந்துவந்து, அவ்வாண்டில் முதல் முறையாக அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச அச்சகத்தினால் அச்சேற்றப்பெற்று வெளியிடப்பட்டது. அதன் மூன்றாவது பதிப்பு அதே அச்சகத்தினால் 1930ல் செய்யப்பட்டது. இப்பதிப்பில் விளக்க உரைகளோ, ஆராய்ச்சிக்

குறிப்புகளோ இடம்பெறாமை பெரும் குறை என்றே கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, திருத்தங்களையும், விளக்க உரைகளையும், ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளையும் அடக்கியுள்ள ஒரு புதிய பதிப்பு விரைவில் வேண்டப்படுகின்றது.

(2) ஞானப்பள்ளி

ஞானப்பள்ளி என்னும் நூலும் யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க புலவர் ஒருவரால் 17ம் நூற்றாண்டின் மத்தியகாலத்தில் இயற்றப் பெற்றதாகும். ஆசிரியர் தனது நூலை 17ம் நூற்றாண்டின் மத்திய பாகத்தில் இலங்கையில் ஞானத் தொண்டாற்றிய செவ்வியாம் பொஞ்செக்கா என்னும் இயேசு சபைக் குருவானவருடைய உதவியுடன் இயற்றினார் என்று "ஆசிரியர் வணக்கம்" என்ற பாகத்தில் துலக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

“வேதலட்சனதாரி மெஞ்ஞான போதகன்

வித்தியாபாரகனுயர்

வெண்ணிலவு மண்டலம் வெண்கதிரின் மண்டலம்

மேலுலக விண்மண்டலம்

ஆதிகைக்குள நீள மைம்பூத நிலைகளும்

அண்டகோளச் சொருபமும்

அருவான ஆத்துமா நிலைமை லாபங்களும்

ஆரணப்படி கற்றவன்

நாதனுத்தம யேசு தோழமைச் சபையதனில்

நன்மை குடிக்கொண்ட முனிவன்

நம்பிய சன்னாசி பதினாலு கற்பனைகள் மிக

நமுவாதியற்றி வருவோன்

சேதங்க ளேதங்கள் பேதங்களில்லாத

செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்

செக்கெனுந் தேசிகரினுதவியாற் பள்ளினிசை

செப்பத் துணிந்தெனம்மா”

பள்ளி என்பது தமிழிலுள்ள 96 பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. அதற்கு உழத்திப்பாட்டு என்னும் மறுபெயரு

முண்டு. வீரமாமுனிவர் 1732ல் இயற்றிய சதுரகராதி என்ற நூலில் தொகையகராதி என்னும் பாகத்தில் பிரபந்தங்களின் இலக்கணங்களைக் கூறும்போது உழத்திப்பாட்டு என்பதற்குப் பின்வருமாறு இலக்கணம் கூறுகின்றார். “கடவுள் வணக்கம், முறையே மூத்த பள்ளி, இளைய பள்ளி குடும்பன் வரவோடு அவன் பெருமை கூறல், முறையே அவர் வரலாறு, நாட்டு வளன், குயிற்சூக் கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி ஓர்தல் ஆற்றின் வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்தல், இவற்றிற்கிடையிடை அகப்பொருட்டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிகளிருவர் முறையீடு, இளையானை அவன் உரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல் பண்ணைச்செயல் வினவல், அவன் அது கூறல், ஆயரை வருணித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், மூத்த பள்ளி முறையீடு குடும்பன் கிடையிருந்தான்போல வரல், அவனைத் தொழுவில் மாட்டல், அவன் புலம்பல், மூத்தபள்ளி அடிசிற்கொடுவரல், அவன் அவளோடு கூறல், அவன் அவனை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவள் மறுத்தல் அவன் சூளுறல், அவள் அவனை மீட்கவேண்டிப் பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல், விதை முதலிய வளம் கூறல், உழவர் உழல், காளை வெருளல், அதுபள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல், அவன் எழுந்து வித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவற்கு அறிவித்தல், நாற்று நடல், விளைந்தபின் செப்பஞ்செய்தல், நெல் அளத்தல், மூத்த பள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுள் ஒருவர்க்கொருவர் ஏசுதல், என இவ்வுறுப்புக்கள் உழப்பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை ஆங்காங்கு தோற்றச் சிந்தும் விருத்தமும் விரவிவர இவற்றாற் பாடுவது”

இவ் அம்சங்கள் யாவும் ஞானப்பள்ளி என்னும் நூலில் ஏறக்குறையக் காணப்படுகின்றன. கடவுள் வணக்கம், காப்பு, அவையடக்கம், ஆசிரியர் வணக்கம், தரு என்ற அம்சங்களின்பின் உழத்திப்பாட்டு தொடர்கின்றது. அதில் பின்வரும் தலைப்புக்கள் இடம்பெறுகின்றன. பள்ளன்,

பள்ளியர் தோற்றம், நாட்டுவளம் கூறல், பள்ளியர் தலைவன் பெருமை கூறல், குயில் கூவல், மழை பெய்ய வரம் கேட்டல், மழை பொழிதல், ஆற்றில் வெள்ளம் வருதல், பண்ணைக்காரன் தோற்றம், மூத்தபள்ளி பண்ணைக்காரனிடம் முறையிடுதலும் இளையபள்ளி எதிர்மாற்றம் கூறலும், பண்ணைக்காரன் பள்ளனிடம் கணக்குக் கேட்டல், பள்ளன் கணக்குக் கூறல், மூத்த பள்ளியின் முறையீடும் விசாரணையும் பள்ளன் குட்டையிலடைபடலும் அவனது புலம்பலும், மூத்த பள்ளி அவனுக்காக வருந்தி பரிந்துரைத்தல், பள்ளன் விடுதலையடைதல், வயலுழுதல், பள்ளன் எருதுமுட்டி மூர்ச்சித்து விழல், மூத்தபள்ளி அழல், பள்ளன் எழுந்திருத்தல், நாற்று நடுகை காணவருமாறு பள்ளியர் பண்ணைக்காரனை வேண்டுதல், நாற்று நடுதல், அருவி வெட்டுதல், சூட்டுக்குதல், பள்ளியர் ஒருவரையொருவர் ஏசுதல் என்பன.

ஞானப்பள்ளி, மருதநில மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்து, கிறிஸ்து பெருமானைப் பாட்டுத் தலைவன் (பள்ளன்) ஆகக் கொண்டு, கிறிஸ்துமதக் கோட்பாடுகளையும் அதன் பெருமைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. அதில் இடம்பெறும் மூத்தபள்ளி எருசலேம் நகரையும், இளைய பள்ளி உரோமை நகரையும், பண்ணைக்காரன் இறை தந்தையையும் குறிக்கின்றனர். இந்நூலை இயற்றிய புலவர் வேதாகமம் கிறிஸ்துமதக் கோட்பாடுகள், திருச்சபைச் சரித்திரம் என்னும் துறைகளில் பரந்த அறிவுள்ளவராக இருந்தாரென்பது நூலைப் படிக்கும் போது தெற்றெனத் தெளிவாகின்றது. அவருடைய பெயர் நூலில் குறிக்கப்படவில்லை.

பள்ளி என்பது ஓர் இசைநாடகத் தமிழிலக்கியம். இசைத் தமிழின் சந்தமும் நாடகத் தமிழின் நடிப்புப்பான்மையும் தோன்ற யாக்கப்படுவது பள்ளிப் பிரபந்தமாகும். ஞானப்பள்ளி ஓர் இசை நாடகமே. அது தோன்றிய காலத்தில் தெல்லிப்பாளையில் கத்தோலிக்க ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் ஒரு நிரந்தர நாடக மண்டபம் அமைக்கப்

பட்டிருந்ததாக சரித்திர ஏடுகளிலிருந்து முன் அறிந்தோம். இந்த மண்டபத்தில் ஞானப்பள்ளம் நடித்துக் காட்டப் பட்டிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு.

ஈழத்தெழுந்த பள்ள நூல்களுள் ஞானப்பள்ள ஒன்றே ஏறக்குறைய முழுமையாக நமக்குக் கிட்டியுள்ளது. அது ஏறக்குறைய 250 ஆண்டுகளாக ஏட்டுவடிவில் இருந்தபின் 1904ல், முதல்முறையாக சில்லாலைப் பண்டிதர் ச. அந்தாம் பிள்ளை அவர்களால் (இவர் அருட்திரு. ஏ. எஸ். சிங்கராயர் அ. ம. ப. அடிகளாரின் பேரனார்) பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டு, மாதகல் திரு. வ. லோ. அமிர்தநாதபிள்ளை அவர்களால் (இவர் அருட்டிரு லோ. அ. சிங்கராயர் அ. ம. ப. அடிகளின் தந்தை) தமது "தேரியநாதர் அச்சகத்தில்" அச்சேற்றப்பட்டது.

ஞானப்பள்ளின் முதற் பதிப்புப் பிரதிகள் அரிதாகி விட்டமையாலும், அப்பிரதிகளிலிருந்து நூலைப் படித்தல் மிகச் சிரமமாயிருந்தமையாலும் கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாது, தற்கால தேவைகளுக்கேற்ற ஒரு தரமான புதிய பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளார். அன்னாரின் இலக்கிய ஆர்வத்தையும், பெருமுயற்சியையும் நாம் பெரிதும் பாராட்டவேண்டும். முதற்பதிப்பில் அசை, சீர், தளை முதலியன பிரிக்கப்படாதிருந்த செய்யுள்களை இப்புதுப் பதிப்பில் பதிப்பாசிரியர் அவ்வாறு பிரித்தும், இசை வகுத்தும் பதிப்பித்துள்ளார். இன்னும் செய்யுள்களுக்குப் பொருத்தமான பெயரிட்டும், முழு நூலையும் உபதலைப்புகளாக வகுத்தும், செய்யுள்களுக்குத் தொடரிலக்கமிட்டும், முதற் பதிப்பில் காணப்பட்ட எழுத்துப் பிழைகள், அச்சப் பிழைகள் ஆகியவற்றை நீக்கியும், அவசியமெனத் தோன்றிய சில மாற்றங்களைச் செய்தும் நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார். இவற்றின் பயனாக இப்பதிப்பில் நூலைப் படித்தல் மிகவும் எளிதாகவும், இன்பமர்கவும் அமைகின்றது. (அரசு வெளியீடு, 231 ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு 13).

நூலைப் பயனுடன் பகுப்பதற்கு உறுதுணையாக பதிப்பாசிரியர் பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் 'ஞானப்பள்ளு நூலாராய்ச்சி' என்னும் இரு சிறந்த கட்டுரைகளையும் தந்துள்ளார். இரண்டாவது கட்டுரையில் நூலின் இலக்கிய நலனைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். "நூலின் நலனை அறிவதற்குக் கிறிஸ்தவ மதப் புராண வரலாறுகளைப் பற்றிய அறிவு மிக இன்றியமையாததாகும். செருசலை, உரோமாபுரி ஆகிய புனித தலங்களுடன் தொடர்புபட்ட வரலாறுகள் நூலிற் செறிந்துள்ளன. நூலின் மொழிநடை மிக இலகுவானதாகும். யாப்பு எளிமையானது; உண்மை யுருவகங்கள் கற்பனைகள் மிகக் குறைவு; நூலின் நடை ஆற்றொழுக்குப்போல் தங்குதடையின்றிச் செல்கின்றது. எம்மதத்தவராயினும் இந்நூலைப் படிக்கும்போது அவர் பத்திப் பரவசத்தில் ஆழ்வார். இதுவே நூலின் சிறப்பாகும். நூலிற் சமயப் பூசல்கள் கிண்டல்கள் கிடையா; ஆசிரியர் இறைவனுடன் ஒன்றிவிட்டார்; அந்நிலையிற் பாடிய பாடல்கள் வாழ்க்கை நிலையாமையை மக்களுக்குப் போதித்து நிற்கின்றன. வீடுபேற்றுக்கு வழிகாட்டுதலே ஆசிரியரின் நோக்கம்" (பக். 51-52)

பதிப்பாசிரியர் நூலின் பொருளை - கிறிஸ்து மதக் கோட்பாடுகளை - நன்கு அறிந்திராத காரணத்தினால் முதற் பதிப்பிலுள்ள சில பிழைகளைத் திருத்தத் துணியவில்லை. "பொருள் விளங்காத இடங்களை என் மனம்போனவாறு மாற்ற விருப்பமின்மையால் மூலப்பதிப்பிற்கண்டவாறே பதிப்பித்துள்ளோம்" என்கிறார். ஞானப்பள்ளின் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளல் இலகுவான காரியமன்று. அதில் காணப்படும் பெயர்கள் வரலாற்று இடிகாசச் சம்பவங்கள், மதக்கோட்பாடுகள், விவிலியக் குறிப்புகள் ஆகியவற்றிற்கு விளக்கம் அவசியம் வேண்டப்படுகின்றது. ஆகவே, நூலில் ஆங்காங்கு காணப்படும் பிழைகளைத் திருத்தி, போதிய விளக்கக் குறிப்புக்களுடன் ஒரு சிறந்த புதிய பதிப்பை வெளியிடுதல் மிகவும் அவசியமாகும்.

(3) ஞானப்பள்ளு எப்போது இயற்றப்பெற்றது?

ஞானப்பள்ளு என்னும் சிறந்த இலக்கிய நூல் போர்த்துக்கீசர் இலங்கையை ஆண்டு வந்த காலத்தில், அதாவது 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஒரு நூல் என்று எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்வர். “பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கல் (போர்த்துக்கல்) மனுவென்றன் பிரதானம் வீசவே - கூவாய் குயிலே” (செ. 84) என்று அதில் காணப்படும் குயிற்பாட்டிலிருந்து இவ்வுண்மை தெளிவாகின்றது. அது யாழ்ப்பாணத்தில் இயற்றப்பெற்றது என்பதும் வேறொரு குயிற்பாட்டிலிருந்து விளங்குகின்றது. “தழைவுற்ற யாழ்ப்பாண சத்திய கிறிஸ்தவர்கள் சந்ததமும் வாழவே கூவாய் குயிலே” (செ. 85), ஆனால் அது சுட்டிப்பாக எப்போது எழுதப்பெற்றது? “நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், ஞானப்பள்ளு எழுந்த காலம் 1642 என தம் நூல்களிற் பலவிடங்களிலே குறிப்பிடுகிறார். அவர் கொண்ட ஆதாரங்கள் எவையென்று புலப்படவில்லை” என்று கலாநிதி சதாசிவம் அவர்கள் ஞானப்பள்ளின் புதிய பதிப்புக்கு எழுதிய பதிப்புரையில் கூறுகின்றார். நூலாசிரியரின் பெயரும் தெரியவில்லை. இவ்விடயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தால் நன்றென எண்ணிச் சிறு ஆராய்ச்சி செய்தோம். அதன் முடிவை ஈண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறோம்.

1. ஞானப்பள்ளு வண. செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக்கா சுவாமிகளின் உதவியோடு இயற்றப்பெற்றது.

ஞானப்பள்ளு என்னும் தமது நூலை செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக்கா சுவாமிகளின் உதவியோடு எழுதியதாக ஆசிரியர் தாமே “அவையடக்கம்” “ஆசிரியர் வணக்கம்” என்னும் இரு பகுதிகளிலும் குறிப்பிடுகிறார்.

செ. 4

“இறந்த காலமு மற்றுமதிலுள தினி தறிந்து துறந்தாற் சன்னாசியாஞ் சிறந்த செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக் கெனுஞ் சிட்ட தேசிகள் யேசுவின்

நிறைந்த சங்கத்தில் நின்றோங்கு நீதிமான்
நீணிலத்தினிறுத்து தன்மத்தினால்
அறைந்த வேத பள்ளானதினிக்கதை அறி
ஞர் கேட்டிங்கன்பாயாதரிப்பீரே”

செ. 5

“நாதனுத்தம யேசு தோழமைச் சபையத
னில் நன்மை குடிகொண்ட முனிவன்
நம்பிய சன்னாசி பதினாலு கற்பனைகள்
மிக நமுவாதியற்றி வருவோன்
சேதங்களேதங்கள் பேதங்களில்லாத
செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக்கெனுந்
தேசிகரினுதவியாற் பள்ளிசை செப்பத்
துணிந்தெனம்மா”

ஞானப்பள்ளு நூலை இயற்றுவதற்குத் துணை புரிந்த
இந்த செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக்கா சுவாமிகள் யார்?
அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் எப்போது திருமறைத் தொண்டாற்றினார்? நூலாசிரியர் அவரை எங்கே எப்போது சந்தித்து அவரின் உதவியைப் பெற்றார்? இவ் வினாக்களுக்கு தகுந்த விடைகளைப் பெறுவதற்கு நாம் செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக்கா சுவாமிகளின் வரலாற்றைச் சிறிது ஆராய வேண்டும்.

2. ஞானப்பள்ளு 1649க்கும் 1650க்கும் இடையில் இயற்றப்பெற்றது,

செவ்வஸ்தியாம் பொஞ்செக்கா (Sebastian de Fonseca) சுவாமிகள் யேசு சபையைச் சேர்ந்த ஒரு போர்த்துகீச குரவர் அவர் ஒரு கல்விமான். தமிழ்மொழியையும் நன்றாகக் கற்றறிந்திருந்தார். (Fr. S. G. Perera - *The Jesuits in Ceylon* (ed 1941) p. 147) இவ்வுண்மைகளை ஞானப்பள்ளின் ஆசிரியரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ வேதலட்சனதாரி மெஞ்ஞான போதகன்
 வித்தியாபாரகனுயர்
 வெண்ணிலவு மண்டலம் வெண்கதிரின் மண்டலம்
 மேலுலகு விண்மண்டலம்
 ஆதிகைக்குள் நீளமைம்பூத நிலைசகரும்
 அண்டகோளச் சொருபமும்
 அருவான ஆத்துமா நிலமை லாபங்களும்
 ஆரணப்படி கற்றவன்
 நாதனுத்தம யேசு தோழமைச் சபையதனில்
 நன்மை குடிக்கொண்ட முனிவன்
 நம்பிய சன்னாசி பதினாலு கற்பனைகள்
 மிக நழுவா தியற்றிவருவோன்”

(செ. 5)

செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா சுவாமிகள் 1640 இல் கொழும்பிலிருந்து இயேசு சபைக் கலாசாலைக்குத் தலைவராக நியமனம் பெற்றார். (*Jesuits in Ceylon: p. 147*). 1645 இல் கண்டி அரசனிடம் வேறு சிலருடன் தூதுவராக அனுப்பப்பட்டு, அங்கு தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். (*Queyroz, The temporal and Spiritual Conquest of Ceylon, Bk. 5, p. 895*). கண்டியில் கைதியாக மூன்று வருடங்களுக்குமேல் இருந்தபின் 1649 இல் விடுதலை பெற்று கொழும்புக்குத் திரும்பி வந்தார் (*Jesuits in Ceylon p. 149*). ஆனால், அவர் அங்கு தலைமை வகிப்பதற்குரிய காலம் (மூன்று வருடங்கள்) முடிவடைந்தமையால், அங்கு தங்கியிருக்கவில்லை. 1650 இல் கொச்சினிலிருந்த இயேசு சபைக் கலாசாலைக்கு அதிபராக நியமனம் பெற்றார். பின்பு, அங்கிருந்து 1652 இல் தூத்துக்குடிக் கலாசாலைக்கு அதிபராக மாற்றப்பட்டுத் தொண்டாற்றினார். அதற்குப்பின் அவர் இலங்கைக்கு வந்தார்

ரென்று சொல்வதற்கு எவ்வித ஆதாரமில்லை (*Document in the S. J. Archives in Rome; Goa 29; Fol. 90r and 93v.*)

அந்நாட்களில் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் திருத் தொண்டாற்றிவந்த இயேசுசபைக் குருமாரின் பிரதான இடமாக விளங்கியது தெல்லிப்பளை. அங்கு தொண்டாற்றி வந்த சுவாம் கறுவாலு சுவாமிகள் (சந்தியோகு மையோர் அம்மாணை - பொதுப்பாயிரம் காண்க) 1648 இல் கொழும்பிலிருந்த இயேசு சபைக் கலாசாலைக்கு, கண்டியில் கைதியாயிருந்த செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா சுவாமிகளுக்குப் பதிலாக, தலைவராக நியமனம் பெற்றுச் சென்றார். சென்ற வழியில் அவர் கண்டி அரசனின் படை வீரர் கையிலகப்பட்டு கண்டிக்கு கைதியாகக் கொண்டு போகப்பட்டார் (*Jesuits in Ceylon pp 146 & 149*). 1649 இல் விடுதலை பெற்ற பொஞ்செக்கா சுவாமிகள் தரிழ்மொழியை நன்றாகக் கற்றறிந்திருந்தமையால் 1650 இல் கொச்சினுக்குச் செல்லுமுன் சுவாம் கறுவாலு சுவாமிகளுக்குப் பதிலாக தெல்லிப்பளையில் ஒரு வருடமளவில் ஞானத் தொண்டாற்றியிருக்கவேண்டும். ஏனெனில், 1644 க்கும் 1652க்கும் இடையில் அவர் ஒரு வருடமளவு வேத போதகத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்று ஒரு சரித்திர ஏட்டில் கூறியிருப்பது மேற்கூறிய காலத்தையே குறிக்கின்றதென்று கொள்ளவேண்டும் (*Document in Rome: Goa 29; Fol. 90r*). இன்னுமொரு காரணமுண்டு. ஞானப்பள்ள நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா சுவாமிகளை முன் அறியாதவர். ஆகையால் அவரைச் சந்திப்பதற்கு கொழும்புக்கோ, கண்டிக்கோ, கொச்சினுக்கோ, தூத்துக்குடிக்கோ சென்றிருக்க

மாட்டார். அவரைத் தற்செயலாக எங்கோ ஓரிடத்தில் சந்தித்ததின் பயனாகத் தனது நூலை இயற்றியிருக்க மாட்டார். சில காலம் அவரோடு பழகி, அவரை நன்றாக அறிந்த பின்பே, அவருடைய உதவியோடு அந்நூலை இயற்றியிருப்பார். இந்நூலை அவர் யாத்தபொழுது செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா சுவாமிகள் கொழும்பிலோ, கொச்சினிலோ, தூத்துக்குடியிலோ அதிபராக இருந்திருந்தால் புலவர் அதைத் தமது நூலில் குறிப்பிடாமல் விட்டிருக்கவே மாட்டார். ஆகவே ஞானப்பள்ளு செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா சுவாமிகள் தெல்லிப்பளையில் 1649க்கும் 1650க்கும் இடையில் தங்கியிருந்த அந்தக் குறுகிய காலத்தில் இயற்றப்பெற்றதென்று கொள்ளல் பொருத்தமானதாகும்.

ஞானப்பள்ளு தெல்லிப்பளையில்தான் இயற்றப்பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு வேறொரு ஆதாரமுண்டு. ஞானப்பள்ளு ஒரு இசை நாடகம். அது இயற்றப்பெற்ற காலத்தில் தெல்லிப்பளையில் அப்போஸ்தலரான புனிதர் இராயப்பர் சின்னப்பர் பெயரால் ஓர் அழகான ஆலயம் கல்லால் கட்டப்பட்டிருந்தது (சந்தியோகுமாயோர் அம்மாணை - பொதுப் பாயிரம் காண்க). அவ்வாலயத்துக்கு அருகாமையில் ஒரு நாடக மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்நிலையேசு சபைக் குருமார் பெரிய திருவிழாக்களின்போது வேதாகம சரித்திரத்திற்குரிய நாடகங்களை நடிப்பித்துக் காட்டுவது வழக்கம் (*Jesuits in Ceylon* p. 107). ஆகவே, இசை நாடகமாகிய ஞானப்பள்ளும் செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா சுவாமிகளின் உதவியோடு இயற்றப்பெற்று தெல்லிப்பளையிலிருந்த நிரந்தர நாடகமேடையில் மக்களுக்கு நடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சந்தியோகுமையோர் அம்மாணை (இது மூன்றாவது பதிப்பில் “அர்ச். யாகப்பர் அம்மாணை” என்ற தவறான பெயருடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.) தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த பேதுரு புலவர் என்பவரால் 1647ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டது என்பது அந்நூலுக்கு ஆசிரியரது மாணாக்கன் ஒருவன் எழுதிய பொதுப்பாயிரத்திலிருந்து தெரியவருகின்றது.

“ இலங்காபுரியிருக்கும் யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தில்
 துலங்குமெண்ணால்பதிக்குந் துங்கமுடி போலுயர்ந்த
 வல்லிக்கிராமமதில் வளர்ந்த திருநகராம்
 தெல்லிக்கிராமமெனுஞ் சீர்சிறந்த பேரூரில்

.....
 ஆரியர் கோத்திரத்தோன் அன்புநெறி நீதியுள்ளோன்
 சீரிய பேதுரென்போன் சிந்தைமிகக் கொண்டாடி

.....
 எப்பொருட்குங் கர்த்தாவை எங்கும் நிறைவோனை
 தப்பில்லா நீதியுறை தாய் மரியாய் பெற்றெடுத்து
 ஆண்டாயிரமு மறுநூறுமாறேழும்
 மீண்டுமோரஞ்சும் விளங்கவே சென்றவந்நாள்
 கார்த்திகை மார்கழியாங் காணுமிரு மாதமதில்
 கீர்த்தியுள்ள செந்தமிழாற் கிளத்தினாரிக்கதையை”

ஞானப்பள்ளு எவரால் இயற்றப்பெற்றதென்பதற்கு இத்தகைய அகச்சான்று எதுவும் நூலில் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், இவ்விரு நூல்களையும் கூர்ந்து படிக்குங்கால் இரு நூல்களுக்குமிடையில், பொருளளவில் பெருவேற்றுமை யிருப்பினும், மொழிவளத்திலும், இயற்பெயர்களிலும், சில சம்பவங்களிலும் வியப்புக்குரிய ஒற்றுமை இருப்பதைக் காணலாம். இதை உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கிக் காட்டுவோம்.

ஒற்றுமைகள்

1. சொல்வளத்தில்.	அம்மானை (3ம் பதிப்பு)	ஞானப்பள்ளி (புதிய பதிப்பு)
சிறப்புச் சொற்கள்		
சம்மனசு (Angel)	பக். 28, 82	செ. 213,
திருக்கணக்கர்		
வேதக்கணக்கர்		
ஆதிக்கணக்கர்	பக். 2, 16, 19, 42	செ. 226
உற்ற கணக்கர்		
சுருதிமறை } (Revealed Religion)	பக். 19, 59, 73, 92, 95 106	செ. 72
சுருதி		
குருசு (Cross)	பக், 62	செ. 193, 204
சன்னாசி (A Religious Person)	பக், 52	செ. 83
பிரதான்ம் (Authority)	பக். 91	செ. 83, 84
முறிவு	பக். 44, 74	செ. 110, 203
ஐகுசு முறிவு } (Wound)		215
இயற்பெயர்களில்		
அதம் } (Adam, Adam & Eve)	பக். 18, 25	செ. 10, 16, 65
அதமேவை		196, 214
ஏவையதம்		
அபிராம் } (Abraham)	பக். 19, 82, 83	11, 31, 41
அபிறாம்		57, 78
அகுஸ்திசார் } (Augustus)		235
அகுஸ்தினார்		

இயக்கோ			
இயக்கோபு } (Jacob)	2, 11, 14	11, 57, 129	
யாக்கோபு }			
இன்னாசி (Ignatius)	22	83	
இஸ்பிரீத்துச் சாந்து } (Holy Spirit)	19, 66	32, 68	
ஸ்பிரீத்துச் சாந்து }			
ஓத்தவியானு (Octavian)	82	239	
கிறீஸ்து (Christ)	25	77	
சலோமை மகன் (Son of Salome)	2, 99	124, 248	
சுவானி (John)	7, 32, 95	169	
குசை (Joseph)	80	241	
செபதேயு (Zebedee)	2, 8, 16	75	
செருசலை (Jerusalem)	18,	14, 25, 27	
தவிது } (David)	17, 82, 99	11, 20, 41	
தவி }			
தொபியசு (Tobias)	22	109, 168	
நோவை } (Noah)	8, 82	11, 56	
நோவா }			
பேதுரு (Petrus)	73	213	
மத்தேயு } (Matthew)	16,	149	
மத்தேசு }			
மோசேசு } (Moses)	39, 49, 59	52, 197	
மோசே }			

3. சம்பவங்களில்

அம்மாணை பக்கம். 89

அம்பரம்மேலந்நா ளகுஸ்தீசாரென்று சொல்லும்
எம்பரதோர் காண இருபாலும் முத்தர்தொழ
ஞாயிறு மூன்று நடுவேயிராச கன்னி
ஆசறு பாலகனை அங்கைதனிலேயேந்தி
எங்குமாய் நின்றவர்க்கு மினிய திருத்தாயார்க்கும்

ஞானப்பள்ளி செ. 30

ஆதிநாதன் மனுவான காலத்தில்
அம்புலியொன்று மாதித்தன் மூன்றும்
நீதி வானத்தில் நின்றேயுலாவ
நிலவினுக்குள் ளொருகன்னி பாலன்
ஏதிலாத கரத்தேந்தி நிற்பதை
ஏந்தல் கண்டிரு கண்களிகூர

இரு நூல்களினதும் மேற் காட்டப்பட்ட அகச் சான்றுகள், அவை இரண்டும் ஒரே ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்டன என்பதைத் தெளிவுறக் காட்டுகின்றன. சந்தியோகுமையோர் அம்மாணை பேதுரு புலவர் அவர்களால் இயற்றப்பெற்றதென்று முன்பு காட்டியுள்ளோம். ஞானப்பள்ளி தெல்லிப்பளையில் தான் இயற்றப் பெற்ற தென்பதையும் உருசுப்படுத்தியுள்ளோம். ஆகவே ஞானப்பள்ளும் அவராலேயே இயற்றப்பெற்றதென்றே கொள்ள வேண்டும். இக்கொள்கை சரியெனில் இரு நூல்களுக்கு மிடையில் காணப்படும் சில வேற்றுமைகளை விளக்குவ தெங்ஙனம்?

வேற்றுமைகள்

சொற்களிலும் இயற்பெயர்களிலும்

1. ஆஞ்சுகள் (Angels). இச்சொல் சந். அம்மாணையில் அதிகமாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது (பக். 24, 28, 38); ஆனால் ஞானப்பள்ளில் இல்லை.

2. *Xavier* என்ற பெயர் சந். அம்மாணையில் “சவியேர்” (பக். 5) என்றும், ஞானப்பள்ளில் “சவேரியார்” என்றும் காணப்படுகின்றது (செ. 83).

Petrus என்னும் பெயர் அம்மாணையில் “பேதுரு” (பக். 73) என்று மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஆனால் ஞானப்பள்ளில் “இராயப்பர்” என்றும் பல இடங்களில் (செ. 131, 137, 171, 184) காணப்படுகிறது.

4. *Compagnia de Jesu* அம்மாணையில் “கோம்பாஞ்ய தே சேகக் கூட்டத்தில்” (பக். 108) என்றும், ஞானப்பள்ளில் “யேசுவின் நிறைந்த சங்கத்தில்” (செ. 4) “யேசு தோழமைச் சபையதனில்” (செ. 5) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ் வேற்றுமைகளுக்கும் வேறு வேற்றுமைகளுக்கும் ஒரே ஒரு காரணம்தான் உண்டு. பேதுரு புலவர் சந்தியோ குமையோர் அம்மாணையை சுவாமி கறுவாலு (*Joan de Carvalho*) சுவாமிகளின் உதவி கொண்டு (1647இல் இயற்றியபோது அதில் போர்த்துக்கேய மொழிச் சொற்களை அதிகமாகக் கையாண்டார். உ-ம்: இஸ்பிரீத்துச்சாந்து (பக். 19), ஆஞ்சு (பக். 24, 28), பேதுரு (பக். 73), சவியேர் (பக். 5), கோம்பாஞ்ய தே சேக (பக். 08), விசுப்பு (பக். 22, 93), கொம்பிசம் (பக். 106). ஆனால் 1649 - 50 இல் செவ்வஸ்தியாம் தே பொஞ்செக்கா (*Sebastian de Fonseca*) சுவாமிகளின் உதவியோடு ஞானப்பள்ளை இயற்றியபோது அன்னாரின் தூண்டுதலால் போர்த்துக்கேய மொழிச் சொற்களுக்குப் பதிலாக தூய தமிழ்ச் சொற்களை (யேசு தோழமைச் சபை) அல்லது சமஸ்கிருதச் சொற்களைப் (சம்மனசு) பயன்படுத்தியுள்ளார்.

புத்தகம் மாண்புமிகு
மாநில அலுவலகம்
யாழ்ப்பாணம்

அன்னை அச்சகம் குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

265.P

தேவியா காலகிரி
மாநகரா காலகிரி
மாநகரா காலகிரி

“கலைவழி இறைபணி”

திருமறைக் கலாமன்றம்